

Духовника е живѣлъ въ черковния метохъ, специално здание, което отъ 1856 г. бива зето за помешение на девическото училище дору до 1890 год. когато зданието се развали.

Въ 1798 год. Кърджалии и Даалии за втори пѣтъ нападатъ на село Трѣвна, опожаряватъ голѣма частъ отъ кжшитѣ на селището. При това нападение е пострадала твърде много черквата „Св. Архангелъ. Ето що пише попъ Иовчо въ лѣтописа си стр. 314:

„На 20 февр. 1798 въ недѣлю масопустнѣю даалии и кърджалии дойдоха на село Травна и обраха и изгориха селото . . .“ (Семейството на попъ Никола — баща на попъ Иовча) „... Вѣгството презъ планината, до Бски-Загра отидохомъ . . .“ (и следъ 3 месеца, като се върнали) „... напѣрихми селото изгорело такожде и черковата опалена но непаднала, зацо вѣше кевгиръ но опалена като паць, прочаа же вса разграклена . . .“

Цѣли 39 дни богослужение не е извършвано въ „Св. Архангелъ“, което личи отъ записаната бележка, запазена въ единъ печатанъ служебникъ на черквата:

Сѣмъ книга страстни патекъ. даѣчи Знаино да естъ кога влазѣха даалитѣ въ село Травна та го обраха и го изгориха и хора изгѣвѣха.

Завърналитѣ се отъ планината трѣвненци се загрижватъ да подкрепятъ черквата си и отъ 31 мартъ с. г. наново започватъ богослужението. Отъ 1798 до 1813 г. черквата „Св. Архангелъ“ е обслужвала на Трѣвненското население. Първенцитѣ на селото, като сж виждали маломѣрността на храма, решаватъ да разширятъ сградата, за да може да се побиратъ вѣрующитѣ богомолци. Обмисленъ отъ дълго време тоя планъ, най-сетне се е положилъ въ действие.

